

Ch ng 49

Trình oan Ng c nhìn Du ông ch m ch m, không ch p m t nh m t ng i xa l . “Du ông, anh có hi u t i sao em l i không mu n anh y n không?” Cô ã bình t nh h n nh ng v n không gi u c s xúc ng. “Anh làm nh v y ch ng khác nào em là k b t ngh a. N u anh y n, m i vi c ch ng ph i u là do em sao? Em không ph i là anh, em c ng không thù h n n v y, em ch mu n m t mình i kh i ây mà thôi. T i sao anh l i l i em vào chuy n này? T i sao anh không th t mình gi i quy t v n gi a anh và anh y?!”

Du ông im l ng m t lúc, nhìn Trình oan Ng v i ánh m t ph c t p, sau ó ch m rãi nói: “ n b c này r i thì anh c ng không th quay u l i c n a.”

Cô t c t i qu trách: “Anh y s không n! Mà có n thì em c ng s không anh a em ra uy hi p âu!”

“Vi c này không do em quy t nh.” Du ông l i rút kh u súng ra kh i th t l ng, dùng súng nâng c m cô lên, gi ng uy hi p: “N u em không ph i h p v i anh thì ch c ch n là s ph i ch u kh y!”

“ ây là tình yêu mà anh nói là anh dành cho em sao? Anh nói r ng anh thích em là nh th này sao? Anh nói anh thích em t nhi u n m r i, ây là cách anh bày t v i em sao?”

Du ông b cô ch m n n i au, b ng ch c tr nên xúc ng. “ ng nh c n tình yêu v i anh! ng nh c n t “thích” v i anh! Anh ã t ng cho em c h i. Anh ã nói là anh s a em i. Anh ã t ng nói r ng, dù có ph i hy sinh tính m ng c a mình thì anh c ng s n sàng bên c nh em. Là do em! Là do em ph n b i anh tr c! Em nói em c u anh? oan Ng ! Em r i xa anh ch không c u anh. Không h có! Rõ ràng em v n không b c cái tên súc sinh L c ng Khâm y! T t c u là ng y bi n! Ng y bi n!”

Du ông xúc ng mà bu t mi ng th t ra nh ng l i ó khi n Trình oan Ng b ng ng n ng i. Cô không nói c câu nào n a. T tr c t i gi cô ch a bao gi ngh n c m giác c a Du ông tr c s l a ch n c a cô. Cô luôn l a ch n m t cách b ng theo b n n ng. Cô c ng không bao gi ngh l a ch n ó c a mình có úng hay không.

Cho n hôm nay, khi Du ông nh c t i thì cô m i ch t t nh ng . úng v y, n u m i th có th quay l i, cô c l a ch n l i thì có l t t c s không nh th này.

Nh ng li u cô có yêu L c ng Khâm không? Trái tim ã có hàng ngàn hàng v n l h ng y c a cô li u có còn bi t tình yêu là gì n a không?

Cô quay u l i, l nh lũng nh c l i nh ng l i cô v a nói: “Anh y s không n! Mà có n thì em c ng s không anh a em ra uy hi p âu!”

Du ông c i gi u c t. “H n có n hay không, ch ng ph i m t lát n a s bi t ngay sao?”

Kho ng n a ti ng sau, Trình oan Ng nghe th y có ti ng ng ngoài c a nhà kho v ng l i. Tim cô p thình th ch, Du ông nghe th y th li n b t c i. Anh ta i n, c i trối cho Trình oan Ng , c chí nói: “Em nhìn xem, không ph i là h n n ó sao?”

M t tay anh ta si t ch t c Trình oan Ng . Cô th y khó ch u vì không th c, hai tay co kéo cánh tay c a Du ông, nh ng s c c a cô ch ng th nào so c v i anh ta.

Cô c m th y u óc choáng váng vì khó th , l i thêm tác d ng ph c a thu c mê nên ng i cô cho n bậy gì v n m m nh n.

Tay ph i c a Du ông c m kh u sủng, t lên huy t thái d ng c a cô, c m giác l nh l o c a kim lo i khi n Trình oan Ng không dám manh ng.

C cô b si t ch t khi n cô ho liên t c và bu n nôn.

“Anh mu n bóp ch t em h Du ông?”

Du ông v n không n i l ng tay, ra s c si t ch t l y cô.

“Ch ng có cách nào khác. L c ng Khâm tàn nh n h n anh, anh không th m o hi m, nh t nh ph i hoàn toàn kh ng ch em, không r i m t b c. N u không, anh s không th ng c.”

Trình oan Ng vô cùng t c gi n. “B d ng c a anh th này th t khó coi!”

“Không c n em ph i qu n!” Du ông ch ng thèm ý n Trình oan Ng n a. Anh ta t p trung ánh m t ra phía ngoài c a nhà kho.

L c ng Khâm p tay lên cánh c a s t c k, han g khi n nó c l c l , kêu cót két. Gi ng ho ng h t c a L c ng Khâm t ngoài c a truy n vào: “ oan Ng ! oan Ng , em có trong ó không?”

Sau ó, L c ng Khâm p m nh vào c a. “Du ông! M c a ra!”

Du ông th n tr ng h i l n: “Anh n m t mình ch ? Trình oan Ng ang trong tay tôi! Ch c n tôi phát hi n ra là anh không n m t mình thì l p t c

tôi s cho cô y xu ng m !” Nói r i, anh ta b n m t phát súng xu ng t. “P ng” m t ti ng, b i t bay t tung, l i trên m t t m t l n sâu ho m.

L c ng Khâm ngoài c a vô cùng ho ng h t. “Tôi n m t mình! Anh không c làm h i cô y!”

Du ông nhanh chóng lên n r i l i t u súng lên huy t thái d ng c a Trình oan Ng , nói v i ra: “C nh c a có m t vách nh , anh hãy trèo vào, m t mình thôi.”

Hai phút sau, Trình oan Ng ã nhìn th y L c ng Khâm trèo qua vách nh ó, i vào. B vest trên ng i anh ta dính y bùn t. C nh t ng y khi n Trình oan Ng kh chau mày.

“Gi hai tay lên trên u! Tôi nói cho anh bi t nhé L c ng Khâm, ng có gi trò gì. Gi cô y ang trong tay tôi, anh mà làm lo n m t chút thôi thì tôi c ng không m b o là u súng c a tôi s ng yên âu nhé!”

L c ng Khâm ch m rãi gi tay lên. “ ng làm h i cô y! Anh th cô y ra i, có v n gì thì chúng ta t gi i quy t.”

Du ông ch ng ý n l i nói c a L c ng Khâm, nói ti p: “C i áo ra, b h t v khí mà anh mang trong ng i ra.”

L c ng Khâm li n c i áo, anh ch c n d ng l i m t chút là Du ông l i si t ch t c Trình oan Ng . Cô g n nh không th th c. Cô khó ch u kêu lên. L c ng Khâm th y v y li n nhanh chóng b kh u súng gi t bên trái th t l ng ra, xu ng t.

“Anh ng làm h i cô y!” Anh ta c i tr n, gi hai tay lên u. “Gi tôi không còn gì n a r i, chúng ta có nói chuy n c không? R t cu c ã x y ra chuy n gì mà anh ph i hành ng nh th này?”

“Ch ng có gì nói c . Chuy n gì thì b n thân anh ã quá rõ r i!” Du ông ch ch lên kh u súng mà L c ng Khâm mang theo. “Tôi g i anh n ây là mu n nói v i anh m t chuy n. Hãy l y m ng c a anh i l y m ng c a Trình oan Ng . Súng trên m t t y. Anh hãy t sát r i tôi s th Trình oan Ng ra.”

“Tôi d a vào cái gì tin anh ch ?”

“V y thì ch ng có s l a ch n nào khác. Tôi ã chôn thu c n ây. Ngòi n c cài vách c a, v a r i anh trèo vào ã vô tình kích n , trong ba m i phút n a, nó s n tung. Ch ng ai trong chúng ta ch y thoát c !” Du ông c i t i r i l i nói v i L c ng Khâm: “L c ng Khâm, th nào? S l a ch n này có khó không? Cô y ch t hay là anh ch t?”

L c ng Khâm chau mày. Anh quay sang nhìn Trình oan Ng . Du ông ang m t ki m soát nên si t c cô ch t h n, cô g n nh không th n i, m t tím tái, trông vô cùng au n.

L c ng Khâm nhìn cô v i ánh m t ph c t p r i l i quay sang nhìn Du ông, cu i cùng nghi n r ng tr l i: “ c, tôi ng ý v i anh.”

L c ng Khâm suy ngh ch a n m i giây ã tr l i khi n c Du ông và Trình oan Ng u c m th y b t ng . c bi t là Trình oan Ng , cô n m ch t cánh tay c a Du ông, hét lên: “L c ng Khâm, anh iên r i! Anh mau i i! Em không c n anh ph i th m ng!”

C L c ng Khâm và Du ông u ch ng ý n l i nói c a Trình oan Ng . Cô không s c vùng v y, cô mu n c n Du ông nh ng b t l c vì tay anh ta ang ch n trên c m cô. Cô lo l ng n m c c n nát môi nh ng Du ông c ng ch ng h lay ng. Cô hét lên b t l c: “L c ng Khâm, anh mau i i!”

Du ông c i. “Th t thú v !” Anh ta á kh u súng d i t. “Gi anh có th c m l y nó. i anh ch tr i, tôi s t c kh c a Trình oan Ng r i i!”

L c ng Khâm nhìn Du ông v i ánh m t ph c t p, ngh n ngào nói: “Tr c khi ch t, tôi có vài l i mu n nói v i Trình oan Ng . Nói xong, tôi s n súng, c không?”

Du ông nghe th y v y li n cao c nh giác, si t ch t c Trình oan Ng , lòi ra phía sau m t b c, u súng tì m nh vào da th t cô. “Tôi nói cho anh bi t nhé, L c ng Khâm, ng có kéo dài th i gian gi trò! N u không thì t t c chúng ta u ch t y!”

“Tôi không gi trò gì c . Tôi ch nói vài câu thôi.” Anh v n gi hai tay trên u, v m tr t bình t nh.

“Ch c anh c ng ch ng dám. Mu n nói gì thì mau nói i!”

“Trong áo tôi có m t th mu n t ng cho cô y.” Anh ch m ch m cúi xu ng, l y t trong túi áo vest ra m t quy n s nh , nh nhàng t trên m t t.

Gi ng anh v a m áp l i v a nh nhàng t a nh m t n c không g n sóng, không có chút c ng th ng. “ oan Ng !” Anh kh g i tên cô. Trình oan Ng c ch u ng au n nhìn anh.

L c ng Khâm nói ti p: “ oan Ng ! ây là b ng t t nghi p trung h c c a em. Hôm tr c, anh ã i l y giúp em. Anh ã h a v i em là s a em i l y, nh ng anh ã không gi l i. Xin l i em!... Trong b ng t t nghi p có k p ôi vé máy bay i Maldives. Tr c ây ch ng ph i em ã nói r ng sau khi t t nghi p trung h c em mu n cùng anh i du l ch n ó sao? Xin l i, anh ã không gi

l i r i... Nh ng i u anh nói v i em hôm tr c u là th t lòng. oan Ng ! C i này anh có l i v i em.”

“ ...”

Trình oan Ng vô cùng kinh ng c, u óc cô tr nên tr ng r ng. T t c không gian tr c m t nh tr nên méo mó. Ch ng còn s trói bu c, ch ng còn thu c n , c ng ch ng còn sủng n a...

Cô d ng nh ang nhìn th y m t Trình oan Ng c a tu i m i b y. Cô c m cây kem, n ngon lành nh m t a tr , t a l ng vào L c ng Khâm. “ ng Khâm, ch còn n a n m n a là em t t nghi p r i. i em thi t t nghi p xong, anh a em i l y b ng t t nghi p, c không?”

L c ng Khâm c ng ch ng thềm nhìn cô, ng i tránh ra v khó ch u, mi n c ng tr l i: “ .”

Nh ng Trình oan Ng ng c ngh ch v n c i vui v r i nh y c ng lên, h ng ph n nói: “ i em t t nghi p r i, chúng ta s cùng n Maldives nhé, b em nói là Maldives ch cao h n m t n c b i n m t mét, không ch ng s p b chìm ngh m! Ph i tranh th n ch i m i c!”

L c ng Khâm v n mi n c ng tr l i: “ .”

Lúc y, sao cô l i ng c ngh ch nh v y? Cô không bao gi ngh s x y ra nh ng chuy n nh th này. Cô r t ng c ngh ch t v ra hành trình cho mình, t v ra m t b c tranh p v i L c ng Khâm...

L c ng Khâm y chi c b ng t t nghi p v phía tr c, n n c i m áp v i cô. “ oan Ng , chúc m ng sinh nh t em!”

“ ...”

ây là l i tr ng tr i cu i cùng c a anh sao? Tr c khi ch t anh ch mu n nói v i cô m t câu: “Chúc m ng sinh nh t thôi sao?” Nh th này ch ng gi ng anh chút nào! Ch ng gi ng anh chút nào!

Trình oan Ng c m th y t t c nh ng h i c mà cô ã c g ng tìm nén b y lâu b ng ch c nh m t c n th y tri u p n nh n chìm cô.

T ng c nh t ng l n x n và v n nát c hi n lên trong u cô gi ng nh nh ng c nh quay trong m t b phim c ùn ùn kéo n...

“ ...”

“ ây là m t kh u súng l c, tên ti ng Anh là Revolver.”

“Em nói xem, r t cu c anh ph i làm th nào v i em ây?”

“ oan Ng , ng s anh! T hôm nay, trên th gi i này ch có gia ình ba ng i chúng ta mà thôi, c không?”

“ oan Ng , anh yêu em!”

“ oan Ng , hãy cho anh thêm m t c h i n a.”

“Nghe này Du ông! Tôi s n m t mình! Ch c n anh không làm h i n cô y!”

“ oan Ng ! ây là b ng t t nghi p trung h c c a em. Hôm tr c, anh ã i l y giúp em. Anh ã h a v i em là s a em i l y, nh ng anh ã không gi l i. Xin l i em!”

“Nh ng i u anh nói v i em hôm tr c u là th t lòng. oan Ng , c i này anh có l i v i em.”

“ oan Ng , chúc m ng sinh nh t em!”

T ng câu, t ng câu mà L c ng Khâm ã nói u hi n lên trong u cô, t t có, x u có. Kho nh kh c y cô b ng th y u mình b l p y l i nói c a anh. Ký c n ng n y khi n cô không th nào th n i, kho ng th i gian giày vò ó nh è lên tuy n n c m t c a cô, cô không bi t mình có th nói gì, có th làm gì. Cô h ng m t nhìn L c ng Khâm, hành ng c a anh t a nh th c phim quay ch m hi n ra tr c m t.

L c ng Khâm nh t kh u sủng d i m t t lên... r i ch m rãi ng d y... L c ng Khâm lên n... phát ra ti ng kêu lách cách... R i L c ng Khâm ch m ch m a u sủng lên huy t thái d ng...

Trình oan Ng th y c m h n, cô vô cùng c m h n b n thân mình.

T i sao, t i sao trong giây phút này cô l i không mu n r i xa anh...

Trái tim mà cô ã vin sâu t r t lâu r i, tình c m mà cô ã kìm nén và óng kín t lâu b ng ch c nh quay tr v ...

Cô h n... Cô vô cùng c m h n... Vì trái tim... c a chính cô có ch t v n không thay i...

L c ng Khâm v n ch a bóp cò.

Trong vài giây ng n ng i, Trình oan Ng b ng vung m nh tay, ngón tay thon dài c a cô t lên bàn tay ang c ng c ng c a Du ông...

ng tác c a cô quá nhanh, n m c... ch ng ai nhìn th y rõ trong kho nh kh c y r t cu c ã x y ra chuy n gì...

“P ng!” M t ti ng súng vang lên, xé rách b u không khí yên l ng trong nhà kho b hoang y...

D ng nh t t c tr nên im l ng nh t , m i n i s hã i u d ng l i, t t c ân oán u d ng l i, t t c u d ng l i...

“ oan Ng ...” Hai ng i àn ông cùng hét lên au n nh ng Trình oan Ng l i c m th y âm thanh y v a xa xôi l i v a vang v ng, t a nh t m t n i r t xa, r t xa v ng l i.

Ng i cô m m nh n, cô ngã xu ng t, nh ng ch ng c m th y m t chút au n, cu i cùng cô ã c gi i thoát r i... Cu i cùng... cô c ng c gi i thoát r i...

T t c m i th tr c m t u tr nên m nh t, loang l , cô ch ng còn nhìn th y gì n a, t a nh bóng êm ang p n, cô ch ng còn nhìn rõ th gì... Cô không còn nhìn th y n a...

“L c ng Khâm...” Trình oan Ng lên ti ng, gi ng nói nh n m c ch mình cô có th nghe th y... Cô mu n nói i u ó nh ng cu i cùng l i không k p nói ra câu cô ã chôn gi u n i th m sâu trái tim mình.

L c ng Khâm, em yêu anh...

Cô v n ch a k p nói ra i u y.

M t cô t i s m l i, cô nhìn th y b cô, anh cô và ông Thiên n ón cô... Cô m m c i, m t n c i gi i thoát và h nh phúc... Cô ti n v phía tr c, i cùng nh ng ng i thân thi t nh t c a cô r i khi quay u nhìn l i, cô ch ng nhìn th y gì n a...

L c ng Khâm, em yêu anh...

Cu i cùng thì câu nói y v n chôn vùi cùng v i sinh m ng c a cô...

“V án c a Du ông, chúng em ã c g ng h t s c r i. Nh ng anh ta nh n h t m i t i l i nên chúng em th c s không còn cách nào n a.” Quan Ngh a b t l c nói trong i n tho i.

“Còn cô bé L c L c, có th t không ph i là con c a Du ông không? R t cu c Minh Nguy t là ai? Tôi không nh ra ng i ph n ó.”

“ i ca nh không sai âu. N u em nh không nh m thì i ca m i ch g p Minh Nguy t m t l n, lúc y i ca t ng cô y là Trình oan Ng , l i còn g i “Trình oan Ng ” n a. Sau ó, khi nh n ra mình nh n nh m ng i, i ca còn xin l i cô y. Ch có úng l n ó thôi.”

“V y t i sao trong di th cô y l i vi t L c L c là con tôi.”

“V y thì i ca ph i i h i Minh Nguy t. K t qu xét nghi m ADN ã ch ng minh a bé ó là con c a Du ông.”

“...”

“ i ca th c s mu n nh n nuôi L c L c sao?”

“ , là tôi ã n Du ông.”

“Ngày mai có th làm xong th t c.” Sau khi ã báo cáo t t c các công vi c, Quan Ngh a ng p ng ng m t lúc r i h i m t câu riêng t : “D o này oan Ng ã khá h n ch a ?”

L c ng Khâm th dài m t ti ng. “V n th .”

“...”

Trong kho nh kh c ngàn cân treo s i tóc ó, khi L c ng Khâm còn ch a bóp cò thì ã nghe th y Trình oan Ng n m l y tay c a Du ông, bóp cò tr c r i.

Cô gi t chính mình k t thúc m i chuy n. Cô dùng cách ó ôm anh. N u lúc y tay Du ông không run r y mà b n ch ch i m t chút, n u viên n ó xuyên trúng huy t thái d ng c a cô thì có l ... cô th c s không còn n a... Nh ng s c nghiêm tr ng y ã l i di ch ng cho cô...

L c ng Khâm t t i n tho i, kéo c a, b c vào phòng.

Ng i ph n trong phòng v a nhìn th y L c ng Khâm li n m m c i, ch y n ôm l y anh...

“L c ng Khâm, sao anh l i th dài r i? Có th t là tr c kia anh i x v i em không t t không?”

“ .”

“Có th t là chúng ta ã k t hôn r i không?”

“ . Chúng ta có gi y ng ký k t hôn mà.”

Trình oan Ng kh s lên u. “T i sao em l i trúng n?”

“V i em mu n c u anh.”

“V y có ph i tr c kia em r t yêu anh không?”

“ .”

“Em yêu anh nh v y, t i sao anh l i i x không t t v i em?”

“Xin l i.”

“T i sao l i xin l i?”

“Tr c kia em r t yêu anh nh ng anh l i i x không t t v i em.”

“Không sao, L c ng Khâm, ch c n sau này anh i x t t v i em là c r i, dù sao em c ng ch ng nh chuy n gì n a r i.”

L c ng Khâm yêu cô nh ng ch ng th nhi u b ng tình yêu mà cô dành cho anh. Cô ã m t hoàn toàn trí nh và cu i cùng v n tha th cho anh...

Trình oan Ng n m trong vòng tay anh, nhìn anh v i ôi m t trong tr o và v m t tràn y mẫn nguy n.

L c ng Khâm th dài ti c nu i, còn Trình oan Ng thì m m c i.

Hãy c th gi i ngh r ng cô b m t trí nh . Cô không có s quy t oán c a nh ng ng i ph n thông minh. Ranh gi i gi a yêu và h n trong trái tim cô c ng ch ng rõ ràng. C m m h h , th m chí c ng không bi t r t cu c mình mu n gì n a. Cô ch hi v ng mình có th có m t cu c s ng t t h n m t chút mà thôi.

Cô mu n nghe theo trái tim mình, ti p t c yêu anh, nh ng cô th c s không th nào quên c t t c nh ng au n tr c kia. Vì v y cô ã ch n cách t nói v i chính mình r ng không nh b t c i u gì n a. Có th h nh phúc này th t ngu ng c, nh ng dù sao c ng c h nh phúc. Cô ã quá m t m i r i, vì v y cô m i thi t tha mu n c h nh phúc nh v y...

H T